

I himmelen, i himmelen

I himmelen, i himmelen där Herren Gud själv bor,
hur härlig bliver sällheten, hur outsägligt stor.
Där ansikte mot ansikte jag
evigt, evigt Gud får se, se Herren Sebaot.

I himmelen, i himmelen, vad klarhet, hög och ren
Ej själva solen liknar den uti sitt middagssken.
Den sol som aldrig nedergår
och evigt oförmörkad står, är Herren Sebaot.

I himmelen, i himmelen, vad sälla utan tal.
Av änglarna och helgonen vad glans i ärans sal.
Min själ skall bliva dessa lik,
av evighetens skatter rik, hos Herren Sebaot.

I himmelen, i himmelen man inga tårar ser.
Ej döden, ej förgängelsen där skola härja mer.
Där skänkes fröjd och härlighet
och frid och oförgänglighet av Herren Sebaot.

I himmelen, i himmelen en sällhet du berett,
som intet öra hörde än och intet öga sett,
ej njuten av ett dödligt bröst,
ej sjungen av en dödligs röst, O Herre Sebaot.